

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 74–75 (66')

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 80

Kwitacja, sprzedaż, zapis fundacyjny. *Jąn Łukowic, niegdyś rajca miejski, sprzedał małżonkom Stanisławowi Wątorskiemu i Rozalii Łukowicównie, swej wnuczce, za 320 zł srebrnej monety półtora pręta zakupionego przez siebie folwarku Suryłowskiego, położonego na Górnym Przedmieściu koło folwarku Prokopowskiego. Kwituje ich z odbioru 220 zł. Pozostałe 100 zł przeznacza na fundację pobożną, ustanawiając rentę roczną 6 zł na rzecz Bractwa Św. Anny celem odprawiania mszy św. suchedniowych przy ołtarzu św. Anny za zmarłych. Kwotę tą pozostawia na sprzedanym gruncie. Nabywcy pierwszą rentę zapłacą w 1704 r. (1703)*

[s. 74] [^a] Rezygnuje sławetny p. Jąn Łukowicz Stanisławowi Wątorskiemu.

Przed sądem niniejszym landwójtowskim ławniczym myślinickim i aktami stanąwszy osobą swoją sławetny Jąn Łukowicz, rajca antiquo myślinicki, sanus mente et corpore existens, non coactus nec compulsus nulloque alio devio errore secuctus, libere palam recognovit et recognoscit. Iż on na ostatnią potrzebę w starości swojej sprzedał półtora prętu folwarku swego własnego nazwanego Suryłowskiego¹, sobie kupnem nabytego na Górnym Przedmieściu myślinickim wedle folwarku Prokopowskiego leżące, a to uczciwemu Stanisławowi Wątorskiemu i Rozalii Łukowicównie, wnuczce swojej, małżonkom, mieszczanom myślinickim, za sumę złotych polskich bez żadnego przypisku i na[d]datku trzysta dwadzieścia monety srebrnej. A sprzedał czasy wiecznymi ze wszystkim prawem swoim, które jemu do tego gruntu służyło, nic sobie prawa ani sukcesorom swoim (ponieważ ich już przystojnie i należycie exdotavit) ani innym pobliskim krewnym, do tego gruntu nie zostawując, ale wszystko prawo swoje, bliskość, dziedzictwo na kupicielów Wątorskich, małżonków, i sukcesorów ich wlewając, jakoż przez niniejszy [s. 75] zapis prawo swoje na kupicielów wlewa, daje, daruje i grunt ten onym zupełnie czysty długiem niezawiedziony rezygnuje tak dalece, że kupicielom niniejszym Wątorskim małżonkom i sukcesorom ich wolno będzie tego gruntu jako swego własnego zażywać on, jeżeli by komu chcieli sprzedać, dać, darować i na swój pożytek jako najlepszy obrócić. A iż sprzedawca sławetny p. Jąn Łukowicz na <na> poratowanie dusz braci in Confraternitate Divae Annae z świata zeszyłych w czyśczu zostających, to jest na msze święte pia intentione z tej sumy złotych sto oddzielić umyślił, a gdzieby one lokować miał, jeszcze onym ad actum praesentum

¹ Folwark Suryłowski występuje także na Dolnym Przedmieściu.

miejsca nie upatrzył, przeto te złotych sto na tymże gruncie przy kupicielach Wątorskich małżonkach zostawuje i aby od tej sumy po złotych sześć quotannis, dokąd onę na tym gruncie trzymać będą i onej na inny grunt pewny nie przeniosą, począwszy od przyszłych gromnic [2 II] in anno millesimo septingentesimo quarto (ponieważ im w tym roku grunt ten nic nie fruktyfikuje) płacić na msze ś. regularne suchedniowe przed ołtarzem ś. Anny odprawujące się powinni będą. A z ostatka sumy złotych dwóch set dwudziestu jako już istotnie za ten grunt od kupicieli Wątorskich małżonków odebranych tychże kupicieli przedawca sławetny p. Jąn Łukowicz kwituje i tak onych samych, jako i na potym wszelkich sukcesorów ich czasy [s. 66'] wiecznymi wolnych czyni. Quamquidem resignationem, quietationem, venditionem, et inscriptionem uti iure et officiose sine quavis prepetitione facta, officium praesens viceadvocatiale scabinale Myslinicense approbat decernitque vim et robur habere in omnibus punctis et clausulis eius perpetuis firmitatis.

^azmiana ręki pisarskiej